

skal til at give et Tilskud, synes jeg, det kan sammenlignes med den gamle Historie om Manden, der gav sin So Flæsk: Det kommer igen. Vi skal give Statstilskud og derefter kræve Forlystelsesskat, det synes jeg er et bagvendt Forhold. Jeg kan ikke indse det berettigede i, at Aarhus Teater skal have dette Tilskud. Og naar det af forskellige ældre Parlamentarikere siges, at det er et Skræmmebillede at stille Konsekvenser op med Hensyn til dette Spørgsmaal — der vil ingen Konsekvenser komme ud deraf, andre Kommuner vil ikke komme med Krav om at faa Tilskud til Teatre —, vil jeg dertil sige, at det forbavser mig, at disse ældre Rigsdagsmænd kan fremføre noget saadant. Jeg har nu været Rigsdagsmand i omtrent 20 Aar, saa jeg ved, at denne Erklæring holder ikke Stik. I de første Aar af min Rigsdagsvirksomhed var jeg troskyldig nok til at tro det, naar det blev sagt, at sligt vilde ikke føre Konsekvenser med sig, men det tror jeg ikke mere. Det er lige saa sikkert som, at 2 og 2 er 4, at der om nogle Aar vil komme Krav fra andre Byer om Tilskud til deres Teatre. Hvad skal der være i Vejen for, at Byer som Aalborg, Odense, Esbjerg, Horsens og adskillige andre i Tidens Løb faar kommunale Teatre, og med hvilken Berettigelse skal vi saa i Rigsdagen kunne sige: I skal ikke have Tilskud. For vi har jo givet Tilskud til Aarhus Teater, og disse Kommuner vil med Berettigelse kunne fordrø, at de ogsaa faar Tilskud. Og det er et Krav, som selvfølgelig vil blive efterkommet. Jeg skulde tage meget fejl, om ikke netop de Folk, der nu taler om, at dette Tilskud ikke vil drage Konsekvenser efter sig, vil være de første til at indrømme, at vi skal tage disse Konsekvenser og gaa ind paa ogsaa at give andre Byer Tilskud til deres Teatre. Det er ikke et Skræmmebillede, jeg stiller op, men det er det virkelige Forhold, som vil komme til at ligge for. Det har vi erfaret saa mange Gange i de forløbne Aar, at naar vi først har givet lidt, skal vi give mere, saa kommer der ogsaa andre og stiller deres Krav. Det er det samme Forhold, som gør sig gældende overfor Cæciliaforeningen. Jeg har meget til overs for Cæciliaforeningen, jeg antager, at det er en af de bedste af vore Koncertforeninger, men den har netop beraabt sig paa, at andre Koncertforeninger faar Tilskud, og der er mange her i Salen, som vil sige: Naar vi har givet til nogle, hvorfor saa ikke ogsaa

give Cæciliaforeningen? Jeg vil saa minde om, at vi for nogle Aar siden fik nedsat en Sparekommission, som vi alle var glade for, idet vi mente, at der var adskillige Poster paa Finansloven, hvor der kunde foretages Nedsættelser. Sparekommissionen fremkom ogsaa med nogle Resultater, skønt det var ikke meget; men hvor er disse Forslag blevet af? Ja, Besparelserne er gaaet tilbage igen, nu er der vist ikke en Gang saa meget tilbage af dem, at det kan betale det Blæk og Papir, som Sparekommissionen har benyttet. Vi er nu gaaet tilbage til det gamle og er naaet saa vidt, at der ikke er Spor af, at vi har haft nogen Sparekommission. Jeg synes, at navnlig under Hensyn til de Tider, vi lever i, kunde vi noget mere følge Sparekommissionens Anvisninger, end sket er, og ikke løbe med til disse Tilskud.

Den ærede Ordførers Stilling overfor Bevillingen til Aarhus Teater er, efter hans sidste Udtalelser, ikke blevet mere forstaaelig, end den var. Han sagde, at naar vi giver store Summer til det kongelige Teater, bør vi ogsaa give Tilskud til Aarhus Teater, skønt han ønsker at reducere Beløbet til det kongelige Teater og saa at nedstemme Bevillingen til Aarhus Teater. Som jeg sagde i Forgaars, er der lidet Mening i, at fordi vi gør noget daarligh ved at give store Bevillinger til det kongelige Teater, skal vi fortsætte dermed og give til Aarhus Teater samt indrette os paa at give til andre Teatre. Saa fremhæver den ærede Ordfører, hvad ogsaa adskillige andre har sagt, at det vilde være urimeligt overfor Aarhus Teater, naar vi nu har bevilget et Tilskud i 2 Aar, at tage det fra Teatret nu. Men naar de har faaet Tilskuddet i 4 Aar, vil det sikkert blive vanskeligere for den ærede Ordfører og adskillige andre ærede Medlemmer at tage det fra dem, for saa har de belavet sig paa at faa et vedvarende Tilskud af Staten. Derfor vil jeg endnu en Gang, skønt der er Flertal for at give Bevillingen, lade min Røst lyde for, at vi ikke skal give Bevillingen til Provinsteatre hverken nu eller i Fremtiden. Giver vi til Aarhus Teater nu, vil vi ikke kunne staa imod i Fremtiden, men maa komme til at yde Tilskud til andre Byers Teatre. Jeg vil altsaa igen saa indtrængende, som jeg kan, opfordre Tingets Medlemmer til at stemme imod denne Bevilling til Aarhus Teater ved at stemme for det Ændringsforslag, der er stillet af et Mindretal, og dernæst at stemme imod Bevillingen til Cæciliaforeningen.